

L'ERO d'RTVV, a judici

Canvi radical: a l'emblemàtic edifici de Burjassot el 9 ha estat substituït per NOU, i el color roig ha virat en blau.

El 21 d'octubre es veurà al TSJ de València el judici per l'ERO a Canal 9. Els prop de mil treballadors despatxats esperen la nul·litat per injust i per arbitrari. La Generalitat en defensa la pulcritud mentre la nova direcció treballa a escarada per esborrar qualsevol rastre de l'antiga Radiotelevisió Valenciana.

“**A**cí cabem tots els valencians”. Amb aquestes paraules i altres no menys genèriques i buides de contingut, Rosa Vidal es va convertir en la primera directora general de Radiotelevisió Valenciana que utilitza la pantalla pública per a entrar a les cases dels espectadors.

Va ser el 9 d'octubre passat, aproximadament a la mateixa hora que 24 anys abans els valencians havien estrenat la seua ràdio i televisió. L'aparició de Vidal en *prime time* va ser breu, menys d'un minut, i estava integrada en un programa especial per a explicar que la televisió valenciana s'estava transformant,

que patia un canvi radical de marca i d'imatge. Canal 9 perdia el número i el nom quedava reduïda a un NOU fet de triangles d'un color “aigua marina que reforça la nostra mediterraneïtat”, segons va dir un dels presentadors que va intervenir en aquest espai copat per treballadors que es mostraven encantats d'haver-se conegut i, a la vista dels seus somriures, per haver-se salvat de l'ERO. L'espai va fer una audiència de poc més de cent mil persones, el 4,5%. La mitjana de la cadena és del 4%.

Aquest canvi de nom i de cara ja és visible a l'edifici de Burjassot, als cotxes i a les unitats mòbils. També a les pantalles. Els ex-treballadors, a través de la plataforma Mil de Nou, han expressat el seu rebuig a l'operació oblit i han encetat la campanya #TenimMemòria, per tal d'evitar la taula rasa. Reis Juan, presidenta de la plataforma, opina que “el

PP vol amagar als ulls de la ciutadania tot el que s'ha fet. La direcció canvia el nom i la imatge corporativa a corre-cuita i copia logos ja existents, fan nous platós que costen al menys 200.000 euros...". Els 1.340 milions d'euros de deute que tenia l'antiga empresa, els va esborrar la Generalitat.

Amb els ulls al jutjat. Amb aquest clima l'ens, la SAU, l'antiga Canal 9 s'enfronta al recurs plantejat per Intersindical, CCOO, UGT i CGT contra l'ERO més llarg i profund que ha afectat mai una empresa pública valenciana. No hi ha una xifra oficial de despatxats. Inicialment, la reducció de plantilla va afectar 1.198 dels 1.660 treballadors de l'ens, de la ràdio i de la televisió. Després de mig any d'eixides escalonades, Salut Alcover, presidenta del comitè d'empresa, és incapaç de dir-ne el nombre. "Calculem que entre 940 i 950, perquè l'empresa no ens ha facilitat ni la llista d'afectats ni la de desafectats. S'han produït balls de noms i de xifres. A hores d'ara ni tan sols hi ha una llista oficial de treballadors de la casa".

Els tres magistrats de la sala del social que han de veure l'ERO són els mateixos que van declarar nul el de Vaersa, l'empresa pública de la Generalitat per a l'aprofitament energètic i residus, per haver desafectat treballadors sense justificació. Rafael Martínez Simón, advocat de la Intersindical, defensa justament que la desafectació de vora 200 tècnics de la televisió per a permetre la continuïtat de les emissions és un dels pilars fonamentals que demostren que l'ERO no estava ben plantejat: "Quan una empresa proposa un ERO, i més si és pública, s'ha d'ajustar molt la xifra de contractes que cal extingir a la situació econòmica i d'organització, s'ha de ser molt escrupolós. Els fets demostren que a RTVV hi ha molta distància entre el plantejament inicial i el resultat definitiu". Amb tot, els lletrats són molt cauts perquè saben que s'enfronten a tota la maquinària judicial de la Generalitat i a una llei laboral feta quasi *ad hoc*, amb la màniga molt ampla a l'hora de facilitar els acomiadaments col·lectius. Ricardo Peralta, que porta més d'un centenar d'ex-treballadors, destaca que l'arbitrarietat amb què s'han designat els afectats és un tema molt important.

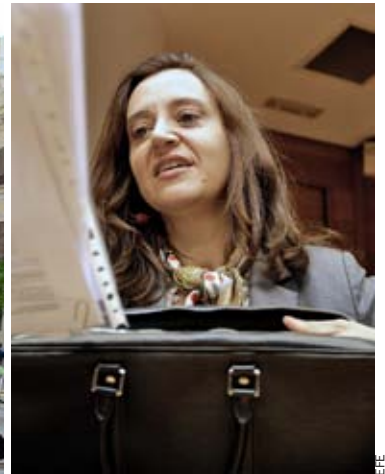
Diari de l'ERO

Un documentalista, Vicent Climent, i un periodista, Borja Flors, tots dos víctimes de l'ERO, han recollit uns setanta textos produïts per treballadors i ex-treballadors de la casa i publicats en blocs personals o com a col·laboracions esporàdiques en la premsa. Amb aquestes peces, més del seixanta per cent en castellà, han construït la crònica del que anomenen "el penúltim fracàs de la societat valenciana". El llibre, publicat per la Universitat de València, conforma una mena de visita guiada de la desfeta. Els textos estan reforçats per una bastida cronològica que aporta dades, descriu personatges i explica fets. Això en facilita la lectura, al mateix temps que permet avançar en el temps i anar des dels primers rumors sobre l'ERO que es filtren el 2011 fins a la primavera passada, en què van començar els comiats massius en les instal·lacions del Centre de Formació, batejat irònicament pels treballadors d'RTVV com a *universitat Vicente Sanz*. A mesura que passa les pàgines, un lector poc informat va endevinant la previsibilitat de la desfeta que ha desembocat en l'ERO. Climent, un dels editors del llibre, el defensa com a eina que té la societat valenciana per a despertar de la letargia: "Contràriament a aquells que diuen interessadament que hem sigut un col·lectiu dòcil, sempre hi ha hagut una resistència interna, per això l'acarnissament amb nosaltres". Per a Flors, l'interès del llibre també rau en el fet que la societat conega què ha estat fent el PP amb els diners públics. "RTVV ha sigut l'espill de la gestió dels nostres governants: balafiament, corrupció, menyspreu democràtic, manipulació... tot això i més ha passat a RTVV. Si avui tenim estudiants en barracots, si tenim les universitats ofegades econòmicament, si tenim

D'esquerra a dreta: Vicent Climent, Julià Àlvaro i Amàlia Garrigós, coautors; Xelo Miralles, membre del consell d'administració i Salut Alcover, presidenta del comitè d'empresa.

els dependents oblidats, si tenim els malalts pagant les medicines, etc., és perquè els governants han gastat milers de milions d'euros en qüestions tan absolutament absurdes com el futbol, la Fórmula 1 o la visita del papa". Al llibre hi ha textos d'anàlisi, de dades, o punts de vista més personals i poètics que descriuen el que estava passant dins els murs de Burjassot o de Blasco Ibàñez. Entre altres, escriuen Pere Miquel Campos, Fani Grande, Julià Àlvaro, Manel Villar o Antoni Gómez.

Dalt, Rosa Vidal, directora general de Nou. A l'esquerra, una protesta dels treballadors d'RTVV.

“Estem parlant de treballadors públics. Se'ls han aplicat les reduccions salarials dels treballadors públics i tots sabem que s'accedeix a un lloc de treball públic per mèrit i capacitat, i això no s'ha contemplat a l'hora de fer les llistes”.

L'espill de la CCMA. El procés d'acomiadaments a l'antiga Canal 9 no és l'únic que s'ha produït a les televisions públiques del país. Els treballadors d'RTVV s'emmirallen en el que ha passat a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i posen en relleu les diferències en el tarannà negociador dels directius. En tots dos casos l'infor-

cebre en els directius de la Ràdio Televisió Valenciana que a l'agost del 2012 dirigia José López Jaraba. Juan Prefaci, el secretari general que comandava la negociació, va mantenir en tot moment, segons els sindicats, una posició immobilitista que va conduir a la xifra de mil despatxats.

El pastís i les molles. Tot el procés de reducció de personal a RTVV conduïa a l'única meta possible a l'hora de cobrir tota la programació de la ràdio i la televisió: l'externalització. La nova empresa reserva per a la plantilla de la casa l'elaboració dels serveis informa-

esforços per menjar-se a mossos aquest pastís. Entre les quals destaquen: Endavant Produccions, liderada per Miguel Angel Tobías, considerat molt pròxim al PP valencià. Hi ha també Tombatossals, formada per productores com Secuoya, que, a través d'una filial, fa els informatius a IB3 Televisió a més de Trvisión o el diari digital *Valencia Plaza* d'Enrique Lucas que va estar al capdavant de Valencia TV en l'època de Jesús Sánchez Carrascosa. Uniprova, liderada per Josep Ramon Lluch s'ha unit a Las Provincias i Veràlia per optar també a omplir part de la reixeta. Altres productores que concursen a la privatització de RTVV són Factoria Plural, que produeix més de mil hores anuals a Aragón TV, o Lavinia.

L'adjudicació s'ha de produir de manera immediata perquè els plans de la direcció general són que NOU oferisca ja els nous programes a partir de novembre. Els membres de l'oposició en el consell d'administració han fet pública una nota on demanen que el procés es paralitze fins que no hi haja una sentència del judici. I és que en el plec de condicions hi ha una clàusula que preveu una penalització equivalent a dues mensualitats del contracte, que en total podria arribar a costar dos milions d'euros que RTVV hauria d'abonar a les productores adjudicatàries en cas que el jutjat anul·le l'ERO. Des de la Direcció General s'han negat a parar el procés, tot i que a la vuitena planta de Burjassot es treballa amb la possibilitat que el jutge declare l'ERO improcedent.

Esperança Camps

Vuit grups d'empreses opten a repartir-se un pastís de 12 milions d'euros

me inicial el va fer la consultora Price Waterhouse Cooper que, en el cas de la Corporació Catalana, recomanava reduir en 500 persones una plantilla de vora 2.000. En el cas valencià, dictaminava que dels 1.660 es passara a 470. Des de la Universitat de València es va rebatre aquest informe amb un document signat pel catedràtic de periodisme Josep Lluís Gómez Mompert on es feia palès que els consultors de PWC desconeixien les necessitats d'una empresa audiovisual. El resultat final després del període de consultes a la CCMA va deixar la xifra en 300 afectats. El comitè d'empresa d'RTVV veu aquesta reducció com una mostra de bona voluntat que, segons al·leguen, en cap moment no es va per-

tius, que són el que considera un servei públic. Pel que fa als altres programes torna a la idea privatitzadora amb què Eduardo Zaplana va arribar al Palau de la Generalitat el 1995. Els tribunals van tombar aquell projecte el 2004, però ara, després del canvi en la llei d'RTVV, el procés sembla irreversible.

La cursa per l'adjudicació de les franges de programació ja ha començat. S'han licitat 18 programes dividits en lots que han d'omplir la reixeta amb magazins, infantils, concursos... El pressupost inicial és de 12 milions d'euros. Per a repartir-se aquest pastís s'han presentat vuit grups d'empreses, formades per unions temporals de productores de totes les mides i totes les procedències que sumen